

където веднага отиде да се помоли въ църквата на Света Богородица. Следъ това преспяхме въ нѣкакво малко село, преди да се качимъ на галерата, която щѣше да ни отведе на островъ Евбея. Презъ нощъта, въ селището пристигна тайно рицаря Бодуенъ дьо Па и съобща, че Биандрате подготвялъ убийството на императора. Затова ще бжде по-добре да не отива тамъ.

Нима императоръ Анри бѣ човѣкъ, който ще се изплаши отъ подобна закана? „Не знамъ какво ще се случи — каза той — но ще отида“. И замина самъ, придруженъ единствено отъ мене, Равано далє Карчери и 30 рицаря. Въ Евбея мѣстното население ни посрещна съ небивалъ възторгъ, при звуци на трюпети и барабани, съ биене на църковни камбани, съ пѣсни и хоругви. Тамъ отведоха Анри въ най-главната имъ църква, гдето той дълго остана оглжбенъ въ гореща молитва. Защото бѣ научилъ отъ тамошнитѣ вѣрни люде, че предателитѣ сж решили да го убиятъ както спи.

Първата нощъ нищо не се случи. Всички помолихме императора да си замине. Но той не се съгласи и остана още два дни въ Евбея. Кой знае отъ що — дали ломбардитѣ се засрамираха отъ смѣлостъта му, или се изплашиха отъ буйнитѣ слова, които Равано далє Карчери каза на Биандрате, заканвайки се, че нѣма да позволи да се посегне на императора, безъ да отмъсти на убийцитѣ му, ала монсенъоръ Анри се върна живъ и здравъ въ Тива, където людетѣ му го чакаха обзети отъ страшна тревога за забавянето му.

Снощи въ замъка на Тива имахме голѣми тържества и веселия. Всички вѣрваме, че скоро ще се качимъ на единъ нашъ корабъ, който се очаква всѣки мигъ да пристигне, за да ни отведе по домоветѣ ни.

Довиждане, Мадамъ, надѣвамъ се, че ще ви заваря здрава и бодра. Поздравете и цѣлунете моитѣ два сина. Вашъ преданъ съпругъ — Ансо дьо Кайо.

Рицарьтъ сви пергамента, върза го съ коприненъ шнуръ, натисна съ прѣстена си горещия печатъ. Следъ това